

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 540

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 80 din 18 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
480. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Bistrița-Năsăud, Sibiu, Hunedoara, Arad, Timiș, Constanța, Giurgiu, Călărași, Vaslui, Dâmbovița, Argeș, Tulcea, Alba și municipiul București.....	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.477. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—6 decembrie 2019	6–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 33 din 30 martie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 18 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Jan Pîrgaru în Dosarul nr. 3.286/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.549D/2018.

2. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, domnul Jan Pîrgaru, asistat de domnul avocat Iulian Nedelcu din cadrul Baroului Dolj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a transmis la dosar note scrise, prin care susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.633D/2018, nr. 1.646D/2018 și nr. 1.729D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Ludmila Angela Prunariu, Carmen Silvia Bogheanu și de Nicolae Marcu în dosarele nr. 3.178/63/2018, nr. 3.179/63/2018 și, respectiv, nr. 3.180/63/2018 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției, în Dosarul nr. 1.633D/2018, doamna Ludmila Angela Prunariu, asistată de domnul avocat Iulian Nedelcu din cadrul Baroului Dolj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Cu titlu prealabil, avocatul autorilor excepției prezenți formulează o cerere de acordare a unui termen de judecată

pentru ca, în acest interval, autoritățile cărora li s-au solicitat puncte de vedere cu privire la critica de neconstituționalitate să comunice Curții Constituționale punctele lor de vedere. Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare a judecării cauzei, arătând că autoritățile publice nu au obligația de a transmite Curții Constituționale punctul lor de vedere cu privire la excepția ridicată și, prin urmare, nu se justifică acordarea unui nou termen.

8. Examinând cererea, Curtea Constituțională apreciază că au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit căruia „președintele Curții Constituționale (...) va comunica încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, indicându-le data până la care pot să trimită punctul lor de vedere”, și, în consecință, urmează să respingă cererea de amânare.

9. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorilor excepției prezenți și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.633D/2018, nr. 1.646D/2018 și nr. 1.729D/2018 la Dosarul nr. 1.549D/2018, care a fost primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției prezenți, care face referire la notele scrise depuse la dosare și solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții de Justiție a Uniunii Europene și susține, în esență, că dispozițiile legale criticate plasează cadrele medicale implicate în coordonarea unor acțiuni specifice sistemului de sănătate publică la nivelul de salarizare al funcționarilor publici și într-o poziție inferioară, din punctul de vedere al salarizării, față de medici. Or, o asemenea soluție legislativă ar trebui regândită în contextul actual, având în vedere că *ius est ars boni et aequi*.

11. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 700 din 31 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

12. Prin încheierile din 5 octombrie 2018, 16 octombrie 2018, 17 octombrie 2018 și 25 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 3.286/63/2018, 3.178/63/2018, nr. 3.179/63/2018 și

nr. 3.180/63/2018, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Jan Pîrgaru, Ludmila Angela Prunariu, Carmen Silvia Bogheanu și Nicolae Marcu în cauze având ca obiect anularea unor dispoziții de salarizare.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia, fără a indica vreo dispoziție din Constituție pretins a fi încălcată de prevederile de lege ce formează obiectul excepției, susțin, în esență, că s-au încălcat dispozițiile art. 13 alin. (2) și (3) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, deoarece, în cazul acestora, salarizarea trebuia făcută pe grila prevăzută pentru personalul din administrația public centrală. De asemenea, susțin că au fost încălcate principiile de salarizare, prevăzute de dispozițiile art. 6 lit. b), c), d) și f) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind nediscriminarea, eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar, principiul importanței sociale a muncii și principiul ierarhizării, pe verticală și pe orizontală în cadrul aceluiași domeniu. Totodată, sunt invocate aspecte din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 și din expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, în care se menționează necesitatea aplicării majorării de 25% la salariul din decembrie 2017, pentru a nu diminua veniturile, neexistând nicio mențiune de restricționare a aplicării procentului respectiv.

14. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepțiile de neconstituționalitate invocate sunt inadmisibile, deoarece nu au fost indicate normele din Constituție pretins a fi încălcate de dispozițiile legale criticate. Instanța invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și reține că „motivele expuse în susținerea criticii de neconstituționalitate pun în evidență aspecte ce țin cu strictețe de interpretarea și aplicarea legii, de modalitatea concretă în care norma legală a fost aplicată la cazul particular, elemente care nu intră în competența instanței de control constituțional, ci a instanțelor judecătorești”.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, susținerile avocatului autorilor excepției prezente în dosarele nr. 1.549D/2018 și nr. 1.633D/2018, notele scrise depuse de autorii excepției în aceleași dosare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

„(3) *Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:*

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*

(...)

(6) *În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”*

19. Autorii excepției de neconstituționalitate nu au indicat nicio dispoziție din Constituție pretins a fi încălcată de prevederile de lege ce formează obiectul excepției.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu au indicat dispozițiile sau principiile din Legea fundamentală în raport cu care prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar fi în contradicție, rezumându-se la a critica, în esență, modul de aplicare a dispozițiilor legale criticate.

21. În jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 928 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009, Decizia nr. 727 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009, Decizia nr. 542 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 19 iulie 2011, Decizia nr. 611 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 19 iulie 2011, Decizia nr. 646 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Decizia nr. 1.116 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 9 noiembrie 2011,

Curtea a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat.

22. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că neindicarea de către autorul excepției a normei constituționale pentru a cărei încălcare consideră că textul legal atacat este neconstituțional constituie un motiv de respingere ca inadmisibilă a excepției, întrucât ea nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului. Această consecință se impune, întrucât jurisdicția constituțională nu se poate substitui părții în privința invocării motivului de neconstituționalitate, pentru că un control din oficiu este inadmisibil, având în vedere că nu se poate exercita, decât la sesizare, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 888 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, și Decizia nr. 1.603 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 26 ianuarie 2011).

23. Aplicând aceste considerente în cauza de față și ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă.

24. În același timp, Curtea observă că, prin criticile formulate sunt aduse în discuție probleme referitoare la aplicarea dispozițiilor legale privind salarizarea în cazul autorilor excepției. Or, acest aspect nu reprezintă o problemă de constituționalitate în sine a dispozițiilor legale criticate, ci o chestiune de interpretare și aplicare a legii de către autoritățile publice responsabile, asupra căreia, în temeiul art. 126 din Constituție,

al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Jan Pîrgaru în Dosarul nr. 3.286/63/2018, de Ludmila Angela Prunariu în Dosarul nr. 3.178/63/2018, de Carmen Silvia Bogheanu în Dosarul nr. 3.179/63/2018 și de Nicolae Marcu în Dosarul nr. 3.180/63/2018, dosare ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Bistrița-Năsăud, Sibiu, Hunedoara, Arad, Timiș, Constanța, Giurgiu, Călărași, Vaslui, Dâmbovița, Argeș, Tulcea, Alba și municipiul București

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscriere în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a reevaluării acestuia în condițiile legii și a dezmembrării pentru constituirea unui imobil nou, în urma reorganizărilor efectuate la nivel funcțional și administrativ în cadrul instituției militare.

Art. 4. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, constituit prin dezmembrare din imobilul prevăzut la art. 3.

Art. 5. — Se aprobă modificarea adreselor poștale ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 5, ca urmare a înscrierii în cartea funciară.

Art. 6. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 16 iunie 2020.
Nr. 480.

*) Anexele nr. 1—5 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—6 decembrie 2019

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelor naționale al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 26 din 11.12.2019 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—6 decembrie 2019,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—6 decembrie 2019, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, începând cu anul școlar 2020—2021.

Art. 2. — Unitățile de învățământ preuniversitar de stat menționate la art. 1 sunt monitorizate și controlate periodic de către Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu inspectoratele școlare județene/al municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Unitățile de învățământ preuniversitar de stat menționate la art. 1 au obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 4. — Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării, unitățile de învățământ preuniversitar de stat menționate la art. 1, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

Acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ/specializările/calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—6 decembrie 2019

Județul Arad

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Teologic Baptist „Alexa Popovici”	27/19.11.2018		Municipiul Arad, str. Dr. Ioan Suci nr. 3—19, tel.: 0257/250751	Liceal/Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Real (filieră teoretică)		Științe ale naturii	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 55 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 30 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 25 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

Județul Argeș

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic	10/8.04.2019		Orașul Topoloveni, calea București nr. 62, tel./fax.: 0248/666579, liceultehnologictopoloveni1@gmail.com	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Tehnic Servicii	Mecanică Turism și alimentație	Tehnician prelucrări pe mașini cu comandă numerică Tehnician în gastronomie	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 50 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 25 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 25 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

Județul Bihor

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic „Unirea”	30/30.10.2019		Orașul Ștei, Str. Independenței nr. 19, tel./fax .0259/332642, griunirea@yahoo.com	Postliceal/Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Transporturi		Tehnician transporturi auto interne și internaționale	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 60 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 30 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 30 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
2.	Colegiul Tehnic „Alexandru Roman”	29/15.11.2017		Orașul Aleșd, Str. Ciocârliei nr. 4, tel.: 0259/342332, liceualesd@yahoo.com	Gimnazial/Nivel 1 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)				Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 82 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 46 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Teoretic „Dante Alighieri”	27/19.11.2018		Aleea Fuiorului nr. 9, sectorul 3, tel.: 021/3481950 liceudantealighieri@yahoo.com	Primar				Limba și literatura italiană, ca limbă maternă	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 70 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 35 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 35 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

Județul Caraș-Severin

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic „Constantin Lucaci”	10/8.04.2019		Orașul Bocșa, Str. Tineretului nr. 1, tel.: 0355/566622, fax: 0255/525023, grscbcoc@yahoo.com	Postliceal/Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Transporturi		Asistent de gestiune în transporturi	Română	Cu frecvență
						Servicii		Tehnician în activități de secretariat	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 36 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 18 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 18 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
2.	Liceul Tehnologic „Sf. Dimitrie”	12/6.05.2019		Comuna Teregova, Str. Principală nr. 349, tel./fax: 0255/260293 scoalateregova@yahoo.fr	Postliceal/Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Turism și alimentație		Asistent de gestiune în unități de cazare și alimentație	Româna	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 38 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

Județul Timiș

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Teoretic „Bartók Béla”	12/6.05.2019		Municipiul Timișoara, bd. G-ral Ion Dragalina nr. 11A, tel.: 0256/493031, fax: 0256/221270, bartok@bartok.ro	Liceal/Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Real (filieră teoretică)		Științe ale naturii	Maghiară	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 38 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 33

din 30 martie 2020

Dosar nr. 3.393/1/2019

Elena Carmen Popoiag — pentru președintele Secției I civile — președintele completului
Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu — judecător la Secția I civilă
Mari Ilie — judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă
Georgeta Stegaru — judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu — judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu — judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 3.393/1/2019 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură

civilă raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 2/2013*), și ale art. 36 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Carmen Popoiag, pentru președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.414/211/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; intimații-reclamanți au depus, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Cluj — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 6 noiembrie 2019, în Dosarul nr. 9.414/211/2017, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 decembrie 2019 cu nr. 3.393/1/2019.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. *Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013, cu completările ulterioare*

Art. 221. — „(1) Măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent, prevăzută de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, se aplică de către entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și constă în acordarea de bunuri, libere de orice sarcini, în echivalent valoric.

(2) Bunurile care pot face obiectul compensării, în condițiile legii, sunt terenurile, cu sau fără construcții, și construcțiile finalizate sau nefinalizate.

(3) Echivalența valorică între bunurile care au făcut obiectul cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și bunurile care se acordă în compensare se stabilește prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul construcțiilor nefinalizate, valoarea se stabilește proporțional cu stadiul de execuție, stabilit prin raport de expertiză tehnică, întocmit de un expert autorizat, în condițiile legii.

(5) Situația bunurilor care pot fi acordate în compensare se afișează la sfârșitul fiecărei luni atât pe site-ul entității investite cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și la sediul acesteia.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin Sentința civilă nr. 6.343 din 9 octombrie 2018 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca s-a dispus obligarea

pârâtei Comisia locală de aplicare a Legii nr. 18/1991 a municipiului Cluj-Napoca la întocmirea documentației necesare și punerea în posesie a reclamanților A, B, C și D pe vechiul amplasament, precum și la înmânarea titlurilor de proprietate pentru patru suprafețe de teren și obligarea aceiași pârâte la întocmirea documentației necesare și punerea în posesie a reclamanților pe un alt amplasament, în echivalent valoric, cu privire la suprafața de teren de 2.900 mp identificată în CF nr. xxx Feleacu. De asemenea, s-a dispus obligarea pârâtei Comisia județeană de aplicare a Legii nr. 18/1991 — Cluj la eliberarea titlului de proprietate pentru suprafețele de teren în litigiu în favoarea antecesurului reclamanților.

11. Cu privire la punerea în posesie a reclamanților pe un alt amplasament pentru suprafața de teren de 2.900 mp, ca urmare a faptului că pe teren au fost realizate puneri în posesie și eliberate titluri de proprietate pentru alte persoane, instanța de fond a reținut că, în cauză, devin aplicabile dispozițiile art. 27 și 64 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 18/1991*), precum și ale art. 5 lit. i) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005*).

12. Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâta Comisia locală de aplicare a Legii nr. 18/1991 a municipiului Cluj-Napoca.

13. La data de 29 mai 2019, intimații-reclamanți au formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă echivalența valorică între bunurile care au făcut obiectul cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 10/2001*) și bunurile care se acordă în compensare se stabilește prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 165/2013*) și în cazul imobilelor care fac obiectul Legii nr. 18/1991, Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 1/2000*) și Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 247/2005*).”

14. La termenul de judecată din 6 noiembrie 2019, instanța a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura prevăzută de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă.

15. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată, Tribunalul Cluj — Secția civilă a dispus sesizarea instanței supreme și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării.

IV. Motivele reținerii de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

16. Prin Încheierea pronunțată la 6 noiembrie 2019, Tribunalul Cluj — Secția civilă a reținut că problema de drept care se impune a fi lămurită, raportat la soluțiile diferite pronunțate de către Secția civilă a Tribunalului Cluj, este dacă, în cazul în care restituirea terenurilor agricole solicitate în

temeiul legilor fondului funciar nu se poate realiza pe vechiul amplasament, ci doar prin atribuirea unui alt teren pe un alt amplasament, echivalența între terenuri se stabilește în mod valoric, prin raportare la prevederile art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, sau în echivalent arabil, potrivit art. 32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

17. Această problemă a fost determinată de faptul că la nivelul municipiului Cluj-Napoca o parte din cererile de reconstituire a dreptului de proprietate nu au putut fi soluționate prin atribuirea terenurilor pe vechiul amplasament din varii motive, iar rezerva comisiei locale din care se oferă terenuri agricole pentru aceste situații nu este atractivă raportat la poziționarea actuală a terenurilor care au fost preluate abuziv și care nu mai pot fi restituite, existând într-adevăr o disproporție valorică între acestea.

18. Instanța de trimitere a constatat că o parte dintre criticile formulate în calea de atac se circumscriu acestei probleme, respectiv acelea prin care se solicită a se da eficiență dispozițiilor specifice materiei de fond funciar, și anume art. 32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

19. Rezultă așadar că lămurirea incidenței art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 are consecințe asupra soluționării pe fond a cauzei în discuție.

20. Totodată, este o chestiune nouă, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. Pentru aceste considerente, Tribunalul Cluj — Secția civilă a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării instanței supreme potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Prin Cererea formulată la 29 mai 2019, intimații-reclamanți au solicitat instanței, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: dacă în aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 este posibil ca, în situația în care vechiul amplasament revendicat de fostul proprietar nu este liber, foștii proprietari să fie compensați cu o suprafață de teren echivalentă valoric din terenurile intravilane sau, în lipsă, extravilane din rezerva comisiei locale sau, după caz, din terenul proprietate privată a unității administrativ-teritoriale și dacă echivalența valorică între bunurile care au făcut obiectul notificării, în baza Legii nr. 10/2001, și bunurile care se acordă în compensare se stabilește prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și în cazul imobilelor care fac obiectul legilor nr. 18/1991, nr. 1/2000 și nr. 247/2005, față de faptul că, potrivit articolului unic din Hotărârea Guvernului nr. 89/2014 pentru completarea Normelor de aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013 (*Hotărârea Guvernului nr. 89/2014*), după articolul 22 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 s-a introdus un nou capitol, capitolul III¹ „Mecanismul și condițiile privind compensarea cu bunuri oferite în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist”, alcătuit din articolele 22¹—22³, care explicitează măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent, prevăzută de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

23. Consideră că sunt întrunite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece cauza se află pe

rolul tribunalului în calea de atac a apelului (ultima cale de atac), există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluția pe fondul cauzei cu privire la terenul de 2.900 mp din CF nr. xxx Feleacu și instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra problemei semnalate, având în vedere și faptul că practica judiciară în materie nu este unanimă.

24. Apelanta-pârâtă Comisia locală de aplicare a Legii nr. 18/1991 a municipiului Cluj-Napoca a formulat note scrise prin care a solicitat respingerea cererii de sesizare, motivat de faptul că aceasta nu îndeplinește condiția ca problema de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei să fie nouă, condiție esențială prevăzută de lege.

25. Pentru a putea face obiectul sesizării instanței supreme, problema de drept trebuie să fie veritabilă, putându-se concretiza în următoarele probleme: modalități diferite de interpretare a unui text de lege, textul este incomplet (nu acoperă toate situațiile *de facto*), există sincope în corelarea cu celelalte dispoziții legale în vigoare sau a devenit caduc. Mai mult, nu este suficientă formularea unei simple întrebări privitoare la interpretarea unui text de lege, ci este obligatoriu a se indica în concret ce neclarități împiedică aplicarea acestuia.

26. După apariția Legii nr. 165/2013 și a normelor de aplicare a acesteia, prevederile art. 10 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, care stabileau posibilitatea pentru comisia locală de a face propuneri pentru terenurile ocupate, au fost abrogate. Așadar, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, comisia locală nu mai poate face propuneri privind atribuirea în compensare a unor alte terenuri decât în condițiile art. 12 din acest act normativ.

27. În ceea ce privește echivalența valorică, prin aplicarea grilei notariale, comisia locală de fond funciar are la dispoziție, conform art. 11 alin. (3) din Legea nr. 18/1991, doar terenurile aflate la data de 1 ianuarie 1990 în patrimoniul cooperativei agricole de producție, și nicidecum alte terenuri sau bunuri ale autorității publice.

28. Prin art. 12 din Legea nr. 165/2013, legiuitorul a stabilit în mod clar care este procedura de acordare a terenurilor în compensare, inclusiv categoriile de terenuri care se pot acorda în compensare, pentru terenurile revendicate în baza Legii nr. 18/1991 și care nu pot fi restituite în natură.

29. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 36 lit. f) din Legea nr. 165/2013, constituie contravenție nerespectarea ordinii de atribuire prevăzute la art. 12 alin. (1); prin urmare, reclamanții sunt obligați să respecte ordinea de atribuire a terenurilor în compensare stabilită prin art. 12 din Legea nr. 165/2013 și nu pot solicita alte terenuri și în altă ordine.

30. În contextul în care, spre deosebire de restituirile realizate în temeiul Legii nr. 10/2001, care presupun evaluarea imobilelor preluate abuziv raportat la valorile de circulație stabilite în cadrul expertizei folosite de Camera Notarilor Publici din anul 2013, în materia Legii nr. 18/1991, conform art. 32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, echivalența terenurilor agricole pe categorii de folosință în echivalent arabil se realizează conform anexei nr. 18 la Regulament. Astfel, potrivit coeficienților de transformare în arabil a categoriilor de folosință agricolă, pentru 1 ha teren arabil preluat echivalența este de 1 ha teren arabil la restituire.

31. Așadar, în ceea ce privește echivalența prevăzută de art. 23 din Legea nr. 18/1991, în forma sa inițială, consideră că aceasta se stabilea prin raportare la art. 31, 32 și 33 din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere

contextul în care este menționată posibilitatea echivalării unor terenuri, consideră că operațiunea de echivalare nu putea viza decât terenuri agricole, așa cum prevăzuse Legea nr. 18/1991. În raport cu aceste prevederi care constituie cadrul general, este evident că formula „echivalență valorică” nu se poate referi la altceva decât la criteriile de echivalare a terenurilor agricole prevăzute în anexa nr. 18 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

32. După comunicarea raportului, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimații-reclamanți au depus, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, susținând, în esență, că sesizarea este admisibilă, chestiunea de drept supusă dezlegării fiind esențială pentru soluționarea apelului declarat de pârâtă; de asemenea, au apreciat că asupra acestei probleme de drept instanța supremă nu a mai statuat și că interesul în pronunțarea unei hotărâri prealabile este actual, dată fiind jurisprudența neunitară existentă și la acest moment.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

33. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 9.414/211/2017 a reținut că din analiza dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 se desprinde concluzia că în materia fondului funciar, în situația în care nu este posibilă restituirea terenurilor pe vechiul amplasament, se vor aplica măsurile specifice acestei materii, așa cum au fost stabilite prin legile fondului funciar, precum și compensarea prin puncte, prevăzută de legea menționată anterior.

34. De asemenea, din analiza dispozițiilor art. 12 alin. (1) și (3) din aceeași lege reiese că atribuirea unui alt teren se va putea face doar în ordinea stabilită de legiuitor dintre categoriile de teren arătate, refuzul persoanei îndreptățite putând fi exprimat doar pentru prima și ultima categorie de terenuri.

35. Ca o consecință, art. 21 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 stabilește posibilitatea pentru comisiile județene de fond funciar și Comisia de fond funciar a municipiului București de a propune Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit legii, numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.

36. Așadar, soluționarea cererilor de restituire formulate în materia fondului funciar se realizează după o procedură specială, dat fiind specificul acestei materii, măsura compensării prin puncte urmând a se stabili doar în contextul în care nu este posibilă restituirea pe un alt amplasament.

37. Prevederile art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, care fac obiectul sesizării instanței supreme, se referă în mod exclusiv la notificările formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, așa cum reiese din chiar cuprinsul alin. (1) al acestui articol, și doar pentru aceste imobile măsura compensării constă în acordarea de bunuri, libere de orice sarcini, în echivalent valoric, echivalență care se stabilește prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

38. Plecând de la premisa că în materia fondului funciar prevalează procedura specială stabilită de legile fondului funciar și dispozițiile derogatorii ale Legii nr. 165/2013, prevederile legale în discuție (art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013) nu pot fi extinse prin analogie.

39. Aceasta cu atât mult cu cât dispozițiile art. 32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 au fost edictate în condițiile în care, în legile fondului funciar, pentru terenurile agricole este menționată echivalența — echivalent arabil — doar cu titlu excepțional; spre exemplu, art. 24 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 stabilește că pentru terenurile din intravilan foștii proprietari vor fi compensați cu o

suprafață de teren echivalentă în intravilan sau, în lipsă, în extravilan.

40. Făcând aplicarea echivalenței prevăzute în anexa nr. 18 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, rezultă că pentru un hectar de teren agricol se poate acorda pe un alt amplasament un hectar de teren agricol, indiferent de valoarea acestora.

41. Pentru toate aceste considerente, tribunalul a apreciat că prevederile art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 nu sunt incidente în materia fondului funciar.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

42. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești relevante, precum și puncte de vedere teoretice ale magistraților.

43. Opinia majoritară, reflectată în hotărârile judecătorești pronunțate și în punctele de vedere exprimate, a fost aceea că dispozițiile art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 nu se aplică și în cazul cererilor de restituire formulate în temeiul legilor fondului funciar, în privința terenurilor agricole care nu pot fi restituite pe vechiul amplasament, ci doar pe un alt amplasament.

44. În sprijinul acestui punct de vedere au fost invocate considerentele Deciziei nr. 80 din 12 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 din 20 decembrie 2018 (*Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018*), arătându-se că în situația cererilor formulate în temeiul legilor fondului funciar, în măsura în care nu este posibilă reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament, se aplică măsurile specifice, așa cum au fost prevăzute în această legislație, coroborat cu cap. II privind restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist din Legea nr. 165/2013.

45. De altfel, Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 au fost structurate în același mod ca actul a cărui executare o asigură. Așa cum identifică și textul, măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent se aplică de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001. Această reglementare nu este întâmplătoare, întrucât doar Legea nr. 10/2001 menționa ca măsură reparatorie compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent [art. 1 alin. (2) și (3), art. 10 alin. (10), art. 11 alin. (8) etc.].

46. Așadar, măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent beneficiază de o reglementare distinctă de celelalte măsuri reparatorii în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 și art. 221—223 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, fiind aplicabilă exclusiv pentru imobilele solicitate potrivit Legii nr. 10/2001 și care nu se pot restitui în natură.

47. Măsura se aplică de către entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, se dispune prin dispoziția, decizia sau, după caz, ordinul conducătorului entității investite cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 și constă în acordarea de bunuri libere de orice sarcini, în echivalent valoric. Entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 are obligația de a afișa la sfârșitul fiecărei luni, atât pe site-ul, cât și la sediul acesteia, situația bunurilor care pot fi acordate în compensare.

48. În lipsa unei prevederi exprese a legii, bunurile din această listă nu se confundă cu terenurile agricole și forestiere care fac obiectul de reglementare al cap. II din Legea nr. 165/2013 și care sunt destinate restituirii în natură, ca formă distinctă și prioritară de reparație, cu semnificația prevăzută de art. 3 pct. 6 din Legea nr. 165/2013.

49. Totodată, măsurii compensării cu bunuri oferite în echivalent, reglementate de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 și art. 221—223 din Normele de aplicare a Legii

nr. 165/2013, nu îi sunt aplicabile prevederile cuprinse în art. 12 din Legea nr. 165/2013, ce se referă în mod expres la terenurile agricole a căror restituire nu mai este posibilă pe vechiul amplasament, stabilindu-se posibilitatea atribuirii de teren pe alt amplasament, conform ordinii prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 165/2013.

50. De altfel, aceasta a fost și interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) raportat la art. 12 din Legea nr. 165/2013 și a art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, oferită prin Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 14 noiembrie 2016 (*Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016*).

51. Așadar, opțiunea legiuitorului a fost aceea de a stabili proceduri distincte în situația acordării măsurilor compensatorii prin bunuri în echivalent pentru imobilele care formează obiectul de reglementare al Legii nr. 10/2001 și cele care intră sub incidența Legii nr. 18/1991, restituirea terenurilor pe alt amplasament nefiind o formă de compensare cu un alt bun, ci, dimpotrivă, o formă de restituire, așa cum prevede expres art. 3 pct. 6 din Legea nr. 165/2013.

52. În mod izolat, câteva instanțe (în opinie majoritară: judecătoriile Giurgiu și Bolintin-Vale, Tribunalul Ilfov) au apreciat că prevederile art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 se aplică și în cazul cererilor de restituire formulate în temeiul legilor fondului funciar, în situația vizată de sesizare, având în vedere că echivalentul valoric trebuie realizat și în cazul în care restituirea se face pe un alt amplasament.

53. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

54. Potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanța de contencios constituțional nu are abilitatea de a se pronunța asupra constituționalității unor dispoziții din hotărârile Guvernului.

55. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat o serie de decizii relevante cu privire la problema de drept din cauza de față.

56. Astfel, prin *Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 14 noiembrie 2016, în interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) raportat la art. 12 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, și la art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013 și completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, s-a stabilit că „bunurile care pot fi oferite în compensare sunt terenurile, cu sau fără construcții, și construcțiile finalizate sau nefinalizate, indiferent de categoria în care se încadrează imobilele pentru care s-a formulat notificarea în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 12 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile”.

57. Prin *Decizia nr. 34 din 24 iunie 2019*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 23 septembrie 2019, s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul recunoașterii competenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură ori în sensul limitării acestei competențe la verificările strict prevăzute de alin. (5) al acestui articol, respectiv existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii; în cazul în care art. 21 din Legea nr. 165/2013 recunoaște competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a verifica și legalitatea respingerii cererii de restituire în natură, într-o contestație împotriva deciziei de invalidate emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor în urma acestei verificări, în care se constată că este posibilă restituirea în natură, prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că instanța judecătorească dispune această măsură (restituirea în natură), fără a depăși competențele etapei de analiză ce se desfășoară în procedura de validare/invalidare, ori că obligă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să trimită dosarul unității deținătoare a imobilului, pentru emiterea de către aceasta a actului de restituire”.

58. De asemenea, prin *Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 din 20 decembrie 2018, s-au statuat următoarele: „1. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în forma anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017, stabilește că: Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile. 2. Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

59. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorul-raportor a apreciat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, respectiv condiția distinctă a noutății chestiunii de drept și cea negativă, a nepronunțării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

60. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

61. În privința regularității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în

cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie mai multe condiții cumulative de admisibilitate în vederea declanșării acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

62. Primele trei condiții menționate sunt îndeplinite.

63. Astfel, cauza în cadrul căreia s-a ivit chestiunea de drept se află în curs de judecată în ultimă instanță la Tribunalul Cluj, instanță ce a fost investită cu soluționarea unui apel declarat într-un litigiu având drept obiect obligarea părâtei Comisia locală de aplicare a Legii nr. 18/1991 a municipiului Cluj-Napoca la întocmirea documentației necesare și punerea în posesie a reclamanților A, B, C și D pe vechiul amplasament, precum și la înmânarea titlurilor de proprietate pentru cinci suprafețe de teren. De asemenea, s-a solicitat și obligarea părâtei Comisia județeană de aplicare a Legii nr. 18/1991 — Cluj la eliberarea titlului de proprietate pentru suprafețele de teren în litigiu în favoarea antecesorului reclamanților.

64. Completul de judecată din cadrul Tribunalului Cluj — Secția civilă care a adresat întrebarea este legal investit cu soluționarea apelului împotriva sentinței pronunțate de judecătoria în această cauză și, de asemenea, judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 95 pct. 2, art. 483 alin. (2) și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, hotărârea sa nefiind supusă recursului, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013.

65. În ceea ce privește chestiunea de drept cu privire la care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta este următoarea: *interpretarea art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, respectiv dacă acesta se aplică și în cazul cererilor de restituire formulate în temeiul legilor fondului funciar, în privința terenurilor agricole care nu pot fi restituite pe vechiul amplasament, ci doar pe un alt amplasament.*

66. Este îndeplinită și condiția ca de lămurirea acestor chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, raportat la obiectul litigiului menționat anterior.

67. Problema supusă prezentei analize este aceea dacă, în cazul în care restituirea terenurilor agricole solicitate în temeiul legilor fondului funciar nu se poate realiza pe vechiul amplasament, ci doar prin atribuirea unui alt teren, pe un alt amplasament, echivalența între terenuri se stabilește în mod valoric prin raportare la prevederile art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013.

68. Cum o parte dintre criticile formulate în calea de atac a apelului se circumscriu acestei probleme, respectiv se solicită a se da eficiență dispozițiilor specifice materiei fondului funciar, și anume art. 32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, rezultă așadar că lămurirea incidenței art. 22¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 are consecințe asupra soluționării pe fond a cauzei în discuție.

69. Nu este însă îndeplinită condiția ca asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior.

70. Prin Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) raportat la art. 12 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și la art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013 și completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, s-a stabilit că „bunurile

care pot fi oferite în compensare sunt terenurile, cu sau fără construcții, și construcțiile finalizate sau nefinalizate, indiferent de categoria în care se încadrează imobilele pentru care s-a formulat notificarea în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 12 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.”

71. În cuprinsul considerentelor Deciziei nr. 25 din 10 octombrie 2016 se reține că: „71. În contextul Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent beneficiază de o reglementare distinctă de celelalte măsuri reparatorii în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013, astfel cum au fost completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, fiind aplicabilă exclusiv pentru imobilele solicitate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care nu se pot restitui în natură. (...)”

75. În privința măsurii compensării cu bunuri oferite în echivalent, reglementată de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013 și completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, nu sunt aplicabile prevederile cuprinse în art. 12 al Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare. Textul se referă în mod expres la terenurile agricole a căror restituire nu mai este posibilă pe vechiul amplasament, stabilindu-se posibilitatea atribuirii de teren pe alt amplasament, conform ordinii prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.

76. Atribuirea de teren pe alt amplasament intră în conținutul noțiunii de «restituire în natură», cu semnificația prevăzută de art. 3 pct. 6 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare. Or, așa cum s-a arătat, «restituire în natură», în sensul acestei legi, semnifică fie restituirea imobilului preluat în mod abuziv (ceea ce, în cazul dat, nu mai este posibil, deoarece construcțiile nu mai există în materialitatea lor), fie, în ceea ce privește terenurile, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament, această modalitate de reparație fiind aplicabilă exclusiv în cazul în care imobilul pentru care s-au solicitat măsuri reparatorii sunt terenuri agricole.”

72. Așadar, problema de drept supusă dezlegării a fost anterior rezolvată printr-o decizie a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-au interpretat chiar prevederile art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013 și completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014.

73. Simplul fapt că actuala sesizare ține doar de interpretarea și aplicarea art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, iar în dosarul în care s-a pronunțat Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016 s-au interpretat dispozițiile art. 1 alin. (2) raportat la art. 12 din Legea nr. 165/2013 și la art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 nu conferă noutate chestiunii de drept, nu o transformă în una nouă.

74. Răspunsul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent beneficiază de o reglementare distinctă de celelalte măsuri reparatorii în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 și art. 22¹—22³ din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, fiind aplicabilă exclusiv pentru imobilele solicitate potrivit Legii nr. 10/2001 și care nu se pot restitui în natură.

75. Rolul și funcția hotărârii prealabile nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată în interpretarea și aplicarea unor texte de lege care conțin una și aceeași problemă de drept, întrucât existența unei hotărâri prealabile trebuie văzută ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât la o problemă de drept punctuală, cât și la altele identice ori similare.

76. Este evident că sesizarea dedusă în prezent spre soluționare nu se referă la o chestiune de drept care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale de principiu pentru preîntâmpinarea generalizării practicii neunitare, față de dezlegările chestiunii de drept din Decizia nr. 25 din 10 octombrie 2016, privind incidența prevederilor art. 221—223 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 exclusiv asupra imobilelor solicitate potrivit Legii nr. 10/2001.

77. De altfel, aceasta este și soluția majoritară, împărtășită de instanțele naționale în jurisprudența deja consacrată, motiv pentru care se constată că nu este îndeplinită nici cerința noutății chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită în cauza de față.

78. Referitor la condiția noutății chestiunii de drept, în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a subliniat că noutatea poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, căreia instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

79. În absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea atributului de apreciere a completului investit cu soluționarea unei astfel de sesizări, așa cum instanța supremă a decis în mod constant în jurisprudența sa (a se vedea în acest sens deciziile nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736

din 1 octombrie 2015; nr. 4 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 19 februarie 2019, etc.).

80. S-a statuat deja că cerința noutății este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele încă nu au dat acesteia o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, de o anumită întindere sau consistență.

81. Totodată, cerința noutății ar putea fi reținută ca îndeplinită în cazul în care s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou, ale unei norme mai vechi (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei), astfel cum s-a decis, de exemplu, prin Decizia nr. 23 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 14 iunie 2018 (paragrafele 59 și 60).

82. În egală măsură, noutatea se poate raporta și la o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (în acest sens, Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

83. Acest caracter de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, ca urmare a unei interpretări concretizate într-o practică judiciară consacrată.

84. În urma verificărilor efectuate se constată că s-a cristalizat jurisprudența în legătură cu chestiunile de drept a căror lămurire se solicită, încă din 2015, existând un număr semnificativ de hotărâri judecătorești, nemaifiind justificat interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

85. Astfel, examinarea hotărârilor judecătorești identificate relevă faptul că instanțele au statuat că prevederile art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 fac referire la măsura reparatorie a compensării cu bunuri oferite în echivalent ce constă în acordarea de bunuri în echivalent valoric, însă această dispoziție se referă la măsura compensării cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, și nu cu privire la soluționarea cererii formulate în baza legilor fondului funciar.

86. Astfel fiind, întrucât se constată că sesizării deduse spre soluționare îi lipsesc condiția distinctă a noutății și cea negativă, a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra acesteia, instanța o va respinge ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.414/211/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea art. 221 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013, cu completările ulterioare, respectiv dacă se aplică și în cazul cererilor de restituire formulate în temeiul legilor fondului funciar, în privința terenurilor agricole care nu pot fi restituite pe vechiul amplasament, ci doar pe un alt amplasament.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 martie 2020.

p. PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
ELENA CARMEN POPOIAG

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

